

Materiał ćwiczeniowy dla nauczycieli języka polskiego. Wstęp i zakończenie w wypowiedzi argumentacyjnej.

Wypracowanie zamieszczone w materiale zostało napisane przez ucznia na temat egzaminacyjny opublikowany w *Arkuszu pokazowym* na stronie CKE.

Temat

Podróżowanie jako sposób na poznanie świata i samego siebie.

W pracy odwołaj się do:

- wybranej lektury obowiązkowej – utwory epickiego albo dramatycznego
- innego utworu literackiego – może to być również utwór poetycki
- wybranych kontekstów.

Błędy rzeczowe, błędy w kompozycji			Błędy językowe (w tym stylistyczne), ortograficzne i interpunkcyjne
	01	Czym jest podróż dla człowieka? Zdania na ten temat, <u>jak zwykle</u> ,	jęz.
	02	mogą być podzielone. Jedni stwierdzają, że podróżowanie to	
	03	odpoczynek od szarej rzeczywistości. Inni dojdą do wniosku, że jest to	
	04	odkrywanie samego siebie i poznanie świata. Moim zdaniem obie	
	05	strony mają rację. Każdy człowiek jest w stanie wynieść z podróży coś	
	06	ważnego i wartościowego dla samego siebie. Podróżowanie to	
	07	spełnianie marzeń, poznawanie nieznanych nam miejsc, kultur, ludzi,	
	08	a w zetknięciu z nimi odkrywanie nowych cech swojego charakteru	
	09	i uświadamianie sobie, co jest dla nas w życiu naprawdę ważne.	
	10	Co skłania człowieka do rozpoczęcia podróży? Są to np.	
	11	momenty, w których <u>potrzebuje odpocząć</u> i przemyśleć pewne sprawy.	jęz.
	12	<u>Dokładnie tak</u> jest w przypadku Stanisława Wokulskiego, bohatera	jęz.
sp.	13	powieści pod tytułem „Lalka”. <u>Książka</u> napisana została przez	
	14	Bolesława Prusa w okresie pozytywizmu, który rozpoczął się po	
sp.	15	upadku powstania styczniowego. <u>Główny jest bohater</u> zakochany	jęz.
	16	w pięknej Izabeli Łęckiej. Mają jechać wspólnie do Paryża. Jednak	
rzecz.	17	Wokulski, <u>podsluchawszy rozmowę ukochanej ze Starskim</u> , odkrywa,	
	18	że mało znaczy dla tej kobiety. Czuje się bardzo urażony i postanawia	
	19	<u>wyjechać sam</u> . Stanisław chce <u>wyjechać</u> w podróż, aby <u>odpocząć od</u>	jęz.
rzecz.	20	<u>ciągłego starania się o Izabelę</u> oraz żeby móc przemyśleć pewne	
	21	sprawy. W Paryżu poznaje Geista – naukowca, który inspiruje go	
	22	swoimi wynalazkami. W tym momencie Wokulski ujawnia swoją	
	23	pozytywistyczną stronę, bo jest to bohater, który ma cechy zarówno	
	24	romantyka, jak i pozytywisty. Z tego powodu często <u>jest</u>	
sp.	25	<u>niezrozumiany</u> przez otoczenie. <u>Wokulski</u> wierzy w wynalazki	jęz.
	26	naukowe Geista – spełnia tym samym jedno z haseł programowych	

sp.	27	pozytywizmu – scjentyzm. <u> </u> Główny bohater <u>poprzez</u> wyjazd do	jęz.
	28	Paryża odkrył siebie, poznał nowe idee, <u>przemyślał sprawę z Izabella</u>	jęz. ort.
	29	oraz zwiedził miasto.	
	30	Kolejnym przykładem osoby, która <u>przez</u> podróżowanie wiele się	jęz.
	31	nauczyła, jest <u>tytułowy</u> bohater książki Antoine’a de	
	32	Saint-Exupéry’ego pod <u>tytułem</u> „Mały Książę”. Ten chłopiec wyrusza	jęz.
	33	ze swojej <u>planety</u> ✓ B612. Zwiedza kilka różnych <u>planet</u> , na których	jęz. int.
sp.	34	poznaje nowych ludzi, takich jak Geograf czy Pan Próżny. <u> </u> Na swojej	
	35	planecie opiekuje się przyjaciółką – różą. Jest pewny, że nie ma	
	36	drugiej takiej jak ona – jednak w trakcie podróży zauważa pełno takich	
	37	samych kwiatów. Z początku jest rozczarowany i zły na przyjaciółkę,	
rzech.	38	jednak <u>po krótkiej rozmowie z różami</u> dochodzi do wniosku, że jego	
sp.	39	róża jest jedyna w swoim rodzaju i wyjątkowa. <u> </u> Jest to przykład tego,	
	40	że podróże uświadamiają nam, kim jesteśmy i kim się otaczamy.	
	41	W tym przypadku Mały Książę dowiaduje się, czym jest przyjaźń i jak	
	42	jest ważna.	
	43	Losy <u>przedstawionych w rozwinięciu bohaterów</u> przekonują, że	jęz.
	44	podróżowanie jest bardzo dobrym sposobem na poznanie	
	45	otaczającego nas świata oraz nas samych. Idealnym przykładem <u>był</u>	jęz.
	46	Stanisław Wokulski, który poznał, kim jest ✓ oraz wiele się nauczył,	int.
	47	a także Mały Książę, który uświadomił sobie wartość słowa przyjaźń.	
	48	Z wymienionych powodów nie ulega wątpliwości, że warto	
	49	podróżować.	

Jeżeli 0 pkt – wskaż powód.							
1.	Spełnienie formalnych warunków polecenia	0	1	<i>Błąd kardynalny.</i>	<i>Brak lektury obowiązkowej.</i>	<i>Nie dotyczy problemu.</i>	<i>Nie jest wypowiedzią argumentacyjną.</i>

Uzasadnienie oceny:

Wypracowanie spełnia formalne warunki polecenia:

- nie zawiera błędu kardynalnego
- znajduje się w nim odwołanie do lektury obowiązkowej – *Lalki* Bolesława Prusa
- dotyczy problemu wskazanego w poleceniu
- jest wypowiedzią argumentacyjną.

2.	Kompetencje literackie i kulturowe	0	1	2	3	4	5	6	7	8	Liczba błędów rzeczowych	OGÓŁEM KLİK
		9	10	11	12	13	14	15	16	3	3	

Uzasadnienie oceny:

Odwołanie do *Lalki* jest częściowo funkcjonalne. Zdający w dużej mierze streścił lekturę i skupił się na prezentacji motywów wyjazdu Wokulskiego do Paryża oraz omówił naturę bohatera. Bardzo ogólnikowo nawiązał do tematu – napisał, że wyjazd bohatera wzbogacił jego wiedzę o świecie (*w Paryżu poznaje Geista, poznał nowe idee, zwiedził miasto*) oraz o sobie (*odkrył siebie, przemyślał sprawę z Izabellą*), jednak nie skonkretyzował tych informacji – np. nie napisał, na czym polegało *odkrycie siebie*.

Zdający popełnił dwa błędy rzeczowe dotyczące *Lalki*. Zafałszował motywacje Stanisława Wokulskiego związane z wyjazdem do Paryża (*Stanisław chce wyjechać w podróż, aby odpocząć od ciągłego starania się o Izabelę oraz żeby móc przemyśleć pewne sprawy*). Wyjazd ten był nagłym impulsem – ucieczką Wokulskiego obrażonego po rozmowie Izabeli ze Starskim. Bohater w Paryżu pomagał w interesach Suzinowi i chciał zapomnieć o Izabeli.

Wokulski nie podsłuchiwał też rozmowy Izabeli ze Starskim, którzy rozmawiali po angielsku. Był przy tej rozmowie, jednak niczego nie rozumiał. Rozmowę Izabeli ze Starskim podsłuchał w pociągu, gdy już rozumiał, o czym rozmawiali, bo nauczył się angielskiego.

Nawiązanie do *Małego Księcia* także jest częściowo funkcjonalne, ponieważ zdający streszcza utwór, a dopiero w podsumowaniu akapitu zauważa najważniejszy skutek podróży odbytej przez bohatera (*Mały Książę dowiadyuje się, czym jest przyjaźń i jak jest ważna*). W wypowiedzi ucznia można uznać za trafne wobec tematu stwierdzenie, że Mały Książę podczas swych podróży zwiedził wiele planet i poznał nowych ludzi oraz zrozumiał wagę przyjaźni, jednak zdający nie skonkretyzował wniosków, np.: *podróże uświadamiają nam, kim jesteśmy*.

Zdający popełnił jeden błąd rzeczowy dotyczący *Małego Księcia*: bohater nie rozumiał, że jego róża jest wyjątkowa po rozmowie z różami, tylko – po rozmowie z lisem.

Zdający wykorzystał częściowo funkcjonalnie tylko jeden kontekst – odniesienie do scjentyzmu przy analizie postawy Wokulskiego wobec wynalazków Geista.

Argumentacja jest powierzchowna: oparta na ogólnikach, mało dokładna.

3a	Struktura wypowiedzi	0	1	2	3
		G	F	E	C

Uzasadnienie oceny:

W pracy podjęto próbę organizacji elementów treściowych wypowiedzi problemowo. Zdający pierwszy akapit rozwinięcia zaczyna od pytania o motywacje do rozpoczęcia podróży. Jednak drugi akapit nie stanowi kontynuacji tego zamysłu kompozycyjnego. Podział wypowiedzi jest poprawny zarówno w skali ogólnej, jak i w zakresie struktury akapitów.

3b	Spójność wypowiedzi	Liczba błędów w spójności				
		6	0	1	2	3

Uzasadnienie oceny:

Zdający popełnił 6 błędów w spójności. W zakończeniu odniósł się do bohaterów, o których napisał w rozwinięciu – uogólnienie dotyczące Wokulskiego nie wynika jednak z wcześniejszych rozważań.

3c	Styl wypowiedzi	Liczba błędów	
		0	1

Uzasadnienie oceny:

Styl w przeważającej części wypracowania jest stosowny.

4a	Zakres i poprawność środków językowych	Liczba błędów językowych																				
		13	0	1	2	3	4	5	6	7												
		3	3	3	2	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	2A	1B	
		H	G	F	H	G	H	E	F	G	D	E	F	C	D	E	B	C	D	A	B	C

Uzasadnienie oceny:

Składania i leksyka stosowne do realizacji tematu – zakres środków językowych zadowalający. Uczeń popełnił 13 błędów językowych, co skutkowało przyznaniem 1 pkt w tym kryterium.

W wypracowaniu występują błędy stylistyczne polegające najczęściej na nieuzasadnionym powtarzaniu wyrazów, ale również na używaniu sformułowań charakterystycznych dla języka mówionego np. *jak zwykle* (linijka 1), *dokładnie tak* (linijka 12). Są także błędy składniowe, np. błąd w linijce 11 polegający na pominięciu zaimka *on* w sformułowaniu *potrzebuje odpocząć* – bez tego zaimka zdanie nie ma podmiotu.

4b	Poprawność ortograficzna	Liczba błędów ortograficznych			
		1	0	1	2

4c	Poprawność interpunkcyjna	Liczba błędów interpunkcyjnych			
		2	0	1	2

Łączna liczba punktów: 13 pkt

